

Handlingar i brottsmål emellan
s.m.adjunkten C.A. Danielsson,
kärande, samt...

27 B f a Br. 1864 Rosenblad, Mathias

1864

quid. so.
P. H. H. H. H.
009

HANDLINGAR

I

BROTTMÅL

EMELLAN

S. M. ADJUNKTEN C. A. DANIELSSON,
KÄRANDE,

SAMT

F. D. MAJOREN OCH RIDD. M. ROSENBLAD,
SVARANDE.

CHRISTIANSTAD.

TRYCKT HOS HERMAN LANG,

1864.

HANDBOOK

REPORT

OF THE

COMMISSIONERS

Utdrag af Domboken, hållen under
N:o 48. Willands Härad's Lagtima Winter-Ting
i Fjelkinge följande dagar år 1864.

Den 19 Januari.

Till detta Ting hade S. M. Adjunkten C. A. Danielsson å Herr Majoren och Riddaren M. Rosenblad erhållit Stämning medelst Resolution, tecknad å en så lydande ansökning:

“Jemte det vid Willands Härad's-Rätt anhängiggjorda mål, rörande klander af arfskifte efter aflidne Professo- ren Danielsson, nödgas jag föra brottmålstalan emot f. d. Majoren Mathias Rosenblad och följaktligen an- hålla om laga kallelse och stämning å bemålde Rosen- blad till Willands Härad's nu instundande Ting med yr- kande, det han måtte personligen inför Rätten mig gen- mäla och nöjaktigt, i händelse han det gitter, redogöra så väl för den befattning han behogat taga med min afl. faders bo, som ock för sina åtgöranden i öfrigt med afseende å bouppteckningen, som han med ed fästet, och arfskiftet m. m. eller ock stånda laga ansvar.

För att dels såsom vittnen, dels upplysningsvis höras anhålles jemväl om laga kallelse och stämning å Inspektoren F. Liedholm, Hemmansegarne Nils Inge- mansson i Österslöf, Sven Nilsson i Håstad, Drängen Anders Danielsson, Österslöf N:o 30, Mamsel Augusta Danielsson och Fru Marie Rosenblad född Danielsson. Fri och öppen talan förbehålles och ersättning för um- gälderne i rättegången yrkas.

Stockholm den 14 December 1863.

Carl Axel Danielsson.”

Då detta mål nu uppropades, tillstädeskommo Parterne personligen; Och sedan ofvanintagne stämningansökning blifvit föredragen, skulle här antecknas, att, på sätt Domboken under N:o 34 här framföre utvisar, å denna rättegångsdag jemväl vunnit handläggning ett från förra Tinget uppskjutet och uppå derom framställt anhållan till fortsatt behandling å nästinfallande Sommar-Ting redan utställt mål emellan Adjunkten Danielsson, Kärande, samt öfrige Sterbhusdelegarne efter Kärandens fader Professorn m. m. H. Danielsson, nemligen Professorskan Marie Danielsson född Conti, Herr Majoren Rosenblad såväl å egne som omyndiga Augusta Wilhelmina Danielssons vägnar, samt Sterbhusdelegarne efter Kyrkoherden E. D. Moberger, Svarande, angående Klander af ett den 5 Maj 1863 efter Professoren Danielsson verkställt arfskifte. Ur hvilket mål till en början endast ansågs nödigt här anmärka, att vid den efter bemålde Professor den 26 Juni 1862, förrättade boupp-teckning, som var af Fnkefru Danielsson och Herr Majoren Rosenblad på följande sätt underskrifven: "Boets riktiga uppgift betyga under edlig förpligtelse nemligen jag Marie Danielsson för inventarier och jag M. Rosenblad för fordringar" funnits bilagd en af denne sistnämnde uppgjord förteckning öfver boets fordringar; samt att Svaranden, uppå derom af Käranden väckt särskild talan samma bouppgiftsriktighet för sin del med ed fästet; Och skulle i öfrigt ur samma rättegång här nedan antecknas hvad som kunde till upplysning i förevarande mål erfordras.

Till utveckling af sin stämning androg Käranden, att han vid den befattning, Svaranden tagit med affidne Professoren Danielssons bo, funnit skäl till följande anmärkningar hvilka han för vinnande af mera redighet och korthet i framställningen samt till undvikande af onödig tidsutdrägt vid målets handläggning, uppställt i form af frågor, som, jemte det de hvar efter annan muntligen framfördes, jemväl till Protokollet aflemnades, så lydande:

1:o. Var ej min, vid min fars död närvarande, mor i stånd att värda boet?

2:o. Rosenblad har uppgifvit "att han, sedan hans Svärfader affidit, i närvaro af Enkan och trenne döttrar, öppnat ett den affidne tillhörigt Schatull, innehållande de bevakade testamentena, skuldsedlar och andra fordringsbevis, hvilket allt upptecknats och sedermera legat till grund för den sedermera hållna bouppteckningen". Detta öppnande skedde ju omedelbarligen efter min fars död?

3:o. Tog Rosenblad detta med sig eller stannade det kvar i Sterbhuset?

4:o. Hvilka vittnen voro vid denna uppteckning och detta bortförande tillkallade?

5:o. Häraf anser jag följa att Rosenblad varit särdeles ifrig att få tag i alla värdepapper m. m. och begagnande tillfället, då naturligtvis Enkan och den affidnes tre döttrar voro upprörda, utan ringaste lagliga kontroll, såsom t. ex. försegling eller i ojäfvige vittnens närvaro, inventerade hvad han ifrån en död människa tog med sig och snart sagt ögonblickligen, efter dödsfallet, begaf sig i väg med detsamma ifrån Sterbhuset?

6:o. Rosenblad har medgifvit att han öppnat ett den döde tillhörigt schatull och detsamma jemte dess innehåll bortfört. Med hvad rätt har Rosenblad verkställt denna operation och — utan vittnen?

7:o. Har jag någonsin fått se detta af Rosenblad bortförda. Var det tillgängligt t. ex. vid bouppteckningstillfället, i sterbhuset?

8:o. Har ej Rosenblad nekat mig specifik förteckning på fordringarne, då jag låt begära en sådan, enär jag ej fick se något annat?

9:o. Har icke Rosenblad nekat mig till och med se af honom till bouppteckningen fogade förteckningen, då jag genom Tit. Edelfelt begärde få, emot recipisse, låna den?

10:o. Fanns det af Rosenblad så kallade Schatull, som han tog med sig och hvori den dödes "papper"

lägo förvarade, vid bouppteckningstillfället i Sterbhuset?

11:o. Hvarföre har ej detta så kallade Schatull, som Rosenblad emedelbarligen efter dödsfallet tog med sig, förrän just nu kunnat komma till rätta?

12:o. Uti såväl den afidnes testamente, som också i arfskiftet (ej bouppteckningen) finnes omtalad en af den afidne förd Annotations-Bok. Huru har denna kommit i Rosenblads ego? Låg den i Schatullet, som öppnades, utan vittnen, och togs den bort jemte det öfriga deri befintliga?

13:o. Utur denna Annotations-Bok har åtskilligt blifvit utplånadt dymedelst att flere blad ovedersägligen, blifvit bortrifna. Hade den afidne verkställt denna operation, hade han, som var en så ytterst ordentlig man, också antecknat detsamma. Rosenblad måste nöjaktigt förklara förhållandet?

14:o. Rosenblad har ju påstått och påstår att jag, enligt samma Annotations-Bok redan bekommit i afräkning på arf efter min far Sjutton Tusen Fyrahundra fem Riksdaler. Alltså har Rosenblad begagnat och begagnar densamma sig till nytta och för att dermed mig skada göra?

15:o. Rosenblad har den 28 November 1862 uppgifvit att han, enligt Annotations-Boken ej uppburit ränta för två intecknade skuldsedlar å Åttatusen Femhundra Riksdaler. Denna uppgift är falsk. Det är ej ens troligt att detta stått på något enda af de bortrifna bladen; ty då hade Rosenblad varit mån om att detta blad åtminstone, såvida ej derpå stått något för honom alltför ogynnsamt, blifvit bevaradt?

16:o. Rosenblad har också påstått att Moberger fått två intecknade skuldsedlar, för hvilka han ock, enligt en i Annotations-Boken liggande Promemoria uppburit räntan. Uppgiften behöfver styrkas. Funnos ej dessa inteckningar å Fem Tusen Åttahundratrettio tre Riksdaler 34 öre i det så kallade Schatullet vid min fars död?

17:o. Erkänner Rosenblad att desse två intecknade

skuldebret å tillsammans Åtta Tusen Femhundra Riksdaler voro utgifna den ena af Stadskassör Francke; den andra af John Truedsson i Balsby.

18:o. Erkänner Rosenblad att han aflåtit följande skrifvelse och följaktligen uppburit ränta å Fyra Tusen Femhundra Riksdaler?

19:o. Rosenblad har sedan det lyckats honom att, ehuru då tjugofem år äldre än min syster, blifva med henne gift, af Svärföräldrarne njuta öfver Fyratiotvåusen Riksdaler utom räntan å de Åtta Tusen Femhundra Riksdaler från hvilken Rosenblad försökt svärja sig fri, sängkläder och linne, som finnes i Annotations-Boken antecknadt och ej kunnat utrifvas, insättningar i Sparbanken åt barnen, presenter åt barnen äfvensom dem båda, samt födoämnen och tvätt m. m. Behöfver Rosenblad närmare specification för att kunna uträkna att så är förhållandet, är jag lika villig som skyldig att härmed stå till tjenst?

20:o. Icke nog med att Rosenblad sökt och söker skinna mig. Hans beprisade och ej förr än nu afslöjade redarbet hade så förbländat den affidne att han vid dess död bekommit och dragit ränta af Tio Tusen Sexhundra Riksdalers Capital mer än Moberger utom allt öfrigt mig okänt?

21:o. Rosenblad har sagdt att silfver till ett värde af Ett Tusen Etthundranitton Riksdaler 20 öre uppköpts åt Marie och Hilda och att denna summa är antecknad inom parantes i Annotations-Boken och ej inom linien. Hvad menar Rosenblad härmed? Skall detta också vara ett prof på dender redbarheten? Medgifver ej Rosenblad att hans hustru erhållit detta såsom medgift eller hemföljd?

22:o. Rosenblad har ock behagat påstå att jag i likhet med mina systrar erhållit sängkläder med undantag till tvenne sängar. Denna uppgift är falsk?

23:o. Rosenblad har ock behagat påstå att "linne hafva alla barnen bekommit, ehuru något sådant för Carl Axel ej är antecknadt. Denna äfvenledes lika

sanningslösa och om helt annat än redbarhet vittnande påstående, uppmanas Rosenblad att i bevis leda?

24:o. Om medlen i Sparbanksboken N:o 3,222 å Fyra Tusen Etthundraåttioen Riksdaler 3 öre jemte ränta från den 1 Januari 1862 har ock Rosenblad erkänt sig hafva, uppå anmodan, tagit befattning. Hvem har anmodat Rosenblad härom och med hvad laglig rätt har Rosenblad med densamma tagit befattning?

25:o. Hvad säkerhet har nu "gossen Fritz Danielsson? Är Rosenblad än hans lagligen tillförordnade förmyndare?

26:o. Har på sätt Kongl. Kungörelsen den 11 December 1811 föreskrifver, vid Bouppteckningens uppvisande inför Domstolen, Rosenblad låtit förevisa betyg deröfver att han erlagt den till utgående fastställda bevillningsafgiften, till vederbörande uppördsman eller kan Rosenblad detta nu styrka?

27:o. Rosenblad medgifver ju att följande ej blifvit till bouppteckningen efter min far uppgifvit, nemligen till mig utbetalte Niohundra Riksdaler, till Moberger, dito Fem Tusen Åttahundratrettio Riksdaler 34 öre, Fritz Danielssons Sparbanksbok Fyra Tusen Etthundraåttioen Riksdaler 3 öre jemte ränta Sjuttio två Riksdaler 1 öre eller tillsammans Tio Tusen Niohundra Åttiosex Riksdaler 38 öre?

28:o. Rosenblad har erkänt att han den 5 Juli 1862 af Christianstads Sparbank erhållit full liquid för en mig tillhörig Contråbok N:o 3,144. Med hvad rätt har Rosenblad dels 1) tagit och undanhållit mig denna min egendom; dels 2) uttagit och utan fullmakt qvitterat dessa penningar Fyra Tusen Tvåhundraåttiofem Riksdaler 80 öre?

29:o. Låg denna Sparbanksbok i det af Rosenblad utan vittnen inventerade och bortförda Schatull?

30:o. Med hvad rätt borttog och undandålde mig Rosenblad denna Sparbanksbok intills den 5 Juli 1862 således nära två månader, intills han, äfvenledes, utan min vetskap uppbar pengarne för densamma och hvilka

penningar han behöll — olofligen — öfver fem månader, då det omsider lyckades mig att få af dem — i minut?

31:o. Af arfskiftet synes att Rosenblad haft Giro-räkning med Christianstads Filial-Bank från den 15 Juni 1861, men ej begagnat den förr än den 30 April 1862, då min afidne fars pengar, Fyra Tusen Riksdaler, insattes. Hvarföre insatte ej Rosenblad dessa penningar å min fars Giro-räkning, utan har Rosenblad sökt sammanblanda min fars och sedan sterbhusdelegarnes Giro-räkning med sin egen, som han förut icke, under tio månaders tid, begagnat?

32:o. Rosenblad har, enligt afgifne trenne qvitto, den 1, 20 och 27 November 1862 uppburit, å Sterbhusets vägnar Sexhundrafemtio Riksdaler men, enligt arfskiftet har ej dessa penningar kommit sterbhusdelagarne tillgodo; hvarhän hafva de tagit vägen?

33:o. I Skiftet, som Rosenblad med sin underskrift godkänt står att Nils Truedsson i Kiaby, den 20 Oktober 1862, betalt tre års ränta å Femhundra Riksdaler. Kan Rosenblad göra mig redo huruvida dessa Femhundra Riksdaler, som Nils Truedsson följaktligen skulle vara skyldig sterbhuset, blifvit till bouppteckningen uppgifne.

34:o. Hade ej Sterbhuset att, vid min fars död, af Åboen å N:o 1 Smedstorp, fordra enligt Konungens Befallningshafvandes Utslag omkring Etthundrafyra Riksdaler 64 öre? Hvarföre har då ej denna fordran blifvit uppgifven vid bouppteckningen?

35:o. Fanns icke vid min fars död en skuldsedel utgifven af Arbetskarlen Nils Persson i Österslöf? Har denna uppgifvits af Rosenblad till bouppteckningen eller hvarhän har denna tillgång tagit vägen?

36:o. Rosenblad har beedigt Nils Oredssons i Grönhult skuld, Etthundraåttio Riksdaler, i Skiftet deremot, som Rosenblad med sin underskrift godkänt, uppgifves denna vara Etthundraåttiosex Riksdaler 43 öre. Enligt Liedholms Redovisning, har han deremot af Nils Oredsson uppburit den 24 November 1862 ej Etthundraåttio-

sex Riksdaler 43 öre utan Ethundraättiosex Riksdaler 48 öre. Huru förhåller sig härmed?

Med anledning af de särskilde frågorna genmålde Svaranden, i den ordning de framställdes, rörande den som härofvan finnes upptagen under momentet:

1:o: att Professorskan Danielsson visserligen på sätt sig sedermera visat, dertill varit i stånd, men att hon sjelf anmodat Svaranden att vara henne dervid behjelpig.

2:o: att Schatullet, på Professorskans uppmaning öppnats samma dag Professoren affidit, sedan Svaranden blifvit till Sterbhuset hemtad från Christianstad.

3:o: att detsamma medfördes till Christianstad, efter skedd uppteckning.

4:o: att, såsom Käranden redan hade sig bekant, dervid tillstädesvarit den affidnes Enka och trenne döttrar.

5:o och 6:o: att Svaranden ansåg Professorskans uppmaning vara tillräcklig anledning och vid sådant förhållande någon försegling icke erfordras.

7:o: att detsamma hvarken varit synligt vid boupp-teckningen eller sedermera visats Käranden.

8:o och 9:o: att denna förteckning, såsom boupp-teckningsinstrumentet bilagd, lätteligen kunnat af Käranden bekommas i afskrift ur Härads-Rättens Arkif.

10:o: att detsamma varit qvar i Christianstad, hvilket föranledde Käranden att yttra, att sådant icke bevisade en noggrann uppteckning och värdering.

11:o: att detta kommit sig deraf, att Svaranden icke närvarit vid boupp-teckningstillfället hvilket deremot Käranden varit, utan att likväl då framställa någon anmärkning härom, tilläggande Svaranden, att som Schatullet icke vore värdt mera än En Riksdaler, en sådan försummelse icke borde kunna anses vara af svår beskaffenhet.

12:o: att "Annotations-Boken som legat i Schatullet, på samma gång med detta bortförts.

13:o: att förklaring skulle erhållas, så snart "An-

notations-Boken återbekommit från Stockholm, der den varit använd i och för ett tryckfrihetsåtal, som Svaranden anhängiggjort emot ansvarige utgifvaren af tidningen "Fäderneslandet"; förmenande dock Svaranden, att den bortrifning, hvaraf boken bar spår, skett till Kärändens fördel, emedan det syntes, att blad funnits mellan dem, å hvilka voro antecknade aflidne Professoren Danielssons utgifter för Käränden, och det, hvarå hemgiften till Svaranden och dennes hustru upptagits.

Med anledning af denna förklaring yttrade Käränden, att det vore ganska ovisst, huruvida bortrifningen skett till hans förmån.

14:o: — å denna punkt begärde Käränden ej svar utan fortgick —.

15:o: att ehuru Svaranden enligt Annotations-Boken, på sätt han genom företedd afskrift deraf sökte visa, icke varit förbunden att för desse skuldebref redovisa räntan, sådant likväl skett, en omständighet som redan vore visad genom handlingar.

17:o: att Svaranden aldrig bestridt detta.

18:o: sedan Käränden efter denna punkts uppläsande företett följande:

Transumt

Vördade Svärfar!

Ödmjukast får jag tacka för gårdagens bref och Svärfars förnyade godhet att äfven låta mig uppbära räntan å Franckeska reversen — — — — —

Christianstad d. 18²/₃ 62.

M. Rosenblad.

Rätt transumeradt betyga:

Joh. Elof Malmros,

Hugo Neiglick,

Hof-Rätts Auskultant.

v. Krono-Länsman."

yttrade Svaranden, att han förut till sin svärfader redovisat räntan, utan att af honom begära qvitto, men nu kunde framvisa ett sådant utaf Professorskan Danielsson.

Vid efterseende befanns, att uti ofvanomförmälda under N:o 34 i Domboken antecknade mål af Svaranden

ingifvits ett den 5 Maj 1863 utaf Fru Professorskan Danielsson utfärdadt qvitto; men som deraf endast inhemtades, att Svaranden godtgjort bemälda Professorska Sex Tusen Niohundra tjugoåtta Riksdaler 8 öre hvilka hon "enligt Annotations-Boken" uppburit utöfver den arfvelott, hans hustru tillkomme, var någon upplysning i förevarande fall deraf ej att vinna.

16:o: att omförmälda "Pro-Memoria" framdeles skulle företes och frågan då blifva utredd.

19:o: å denna punkt afbidade Käranden icke något genmäle.

20:o: att deri framställda påstående icke voro öfverensstämmande med verkliga förhållandet.

21:o: att deri upptagne belopp erhållits icke såsom hemföljd utan såsom gåfva och dessutom icke på långt när motsvarande hvad Käranden kostat sin fader.

22:o och 23:o: att detta grundade sig på uppgifter af Professorskan Danielsson, som bäst torde kunna upplysa derom.

24:o: att, på sätt svaranden kunde styrka, Professor Danielsson derom en gång anmodat honom.

25:o och 26:o: att Käranden med afseende härå ej vore behörig person.

28:o: att sådant skett enligt lemnadt bemyndigande af Professor Danielsson, till hvars „disposition“ boken varit ställd, såsom framdeles kunde styrkas.

29:o: att Svaranden icke erinrade sig detta.

30:o: denna fråga, såsom varande af hufvudsakligen lika innehåll med de under 28:o, förbigicks af Käranden.

Rörande åter de under 27:o, 31:o, 32:o, 33:o, 34:o, 35:o och 36:o upptagne frågor yttrade Svaranden, att desse framdeles med ledning af erforderlige handlingar skulle nöjaktigt besvaras.

För närmare utredning af den under mom. 35:o upptagne fråga påkallade Käranden förhör med tillstädesvarande Drängen Anders Danielsson å N:o 30 Österslöf, hvilken, ojäfvig lemnad, fick aflägga den i Lag föreskrifna vittneseden, hvarefter han, varnad för mened,

vid anstaldt förhör berättade: att bemålde Nils Persson af Professor Danielsson i lifstiden erhållit en tunna råg, emot öfverenskommet pris af Tio Riksdaler för en half tunna och Åtta Riksdaler för andra hälften; att redan vid Professorens död fem eller sex riksdaler varit godtgjort genom arbete enligt aftal; samt att Nils Persson jemväl sedermera åt sterbhuset förrättat arbete.

Berättelsen, upprepad, vidhölls af vittnet; hvarefter Svaranden ingaf dels detta anförande:

“Som S. M. Adjunkten C. A. Danielsson ansett sig nödgad att till detta Ting instämma mig, för att föra Brottmålstalan emot mig, med yrkande, att jag skulle personligen inställa mig för att inför Rätten genmäla, och om jag det gitter, redogöra såväl för den befattning jag behagat taga med hans afl. faders bo, som ock för mina åtgöranden i öfrigt med afseenden å bouppteckningen, som jag med ed fästat, och arfskiftet m. m., så får jag, efter förevisande af Enkefru Professorskan Danielssons fullmakt, hvilken utvisar att jag icke allenast behagat utan blifvit fullmäktigad att taga befattning med aflidne Professoren Danielssons bo, samt med åberopande af det svaromål å Adjunkten Danielssons påstående om ogillande af det efter afl. Professor Danielsson den 5 Maj 1863 upprättade arfskifte, som jag såväl å egne som öfrige Sterbhusdelagares vägnar redan afgifvit, och hvarigenom jag tror mig hafva styrkt, att jag icke allenast på ett redbart utan genereust sätt förvaltadt förenämnde bo, hemställes om ej den af Käranden anställdte rättegång kan i alla afseenden anses otidig; och då Käranden derjemte genom sjelfva rubriken å sin stämning, „brottmål“, synes uppenbart vilja insinuera att jag antingen, då jag aflade bouppteckningseden, begått mened, eller ock att jag vid förvaltningen af hans aflidne faders bo svikligen förfarit, måste jag å Käranden yrka allt det ansvar Lag förmår, och hvilket torde ej blifva ringare än böter och offentlig afbön.

Ersättning för min tvungna inställelse härstädes
fordrar jag äfven med Femton Rdr Rmt.

Fjelkinge den 19 Januari 1864.

M. Rosenblad."

Dels en så lydande skrift:

"Till Willands Härads-Rätt!

Som vi blifvit kallade af vår broder S. M. Adjunkten C. A. Danielsson, att upplysningsvis höras uti ett af honom till detta Ting instämt mål, dels emot Majoren M. Rosenblad och dels Bokhållaren O. F. Gram å Karsholm med flere angående utredningen af boet efter vår affidne fader Professoren H. Danielsson, men vi icke kunna i denna sak lemna andre upplysningar, än som Majoren Rosenblad i detta mål redan meddelat och säkert icke undandraget sig att på Kärändens frågor vidare meddela, anhålla vi att ifrån all inställeskyldighet varda befriade och blifva från målet helt och hållit skiljda. Christianstad och Österslöf d. 15 Jan. 1864.

Marie Rosenblad, Augusta Wilhelmina Danielsson.
född Danielsson."

Efter uppläsande häraf och sedan Käränden förklarar sig för närvarande afstå från såväl sin omyndiga syster Augusta Wilhelmina Danielssons som Nils Inge-manssons och Sven Nilssons hörande i saken, men deremot fortfarande påkalla förhör med Fru Majorskan Rosenblad och Inspektoren Liedholm, hvilken sistnämnde, ehuru stämningen, enligt åteeknadt bevis, blifvit honom kungjord, vid efterfrågan icke var tillstädes, anhöll Käränden om uppskof till nästa Ting för att, efter det Svaranden bemött de af Käränden nu framställde anmärkningar, komma i tillfälle med anledning deraf vidare utföra sin talan; Yrkande Käränden, att såväl Svaranden, som dennes hustru jemte Inspektoren Liedholm måtte varda ålagdt att vid verkande vite då komma tillstädes; Och tillsades att å Tingets sista dag skulle meddelas

Beslut

afsagdt den 12 Mars.

Med bifall till Kärandens anhållan utställes målet till fortsatt handläggning å fjerde rättegångsdagen af nästa i Häradet infallande Lagtima Sommar-Ting, då i Kärandens närvaro Svaranden, vid laga påföljd, och Inspektoren Liedholm vid vite af Tio Riksdaler Riksmünt skola komma tillstädes, den sistnämnde likväl sedan han genom Kärandens försorg blifvit bevisligen underrättad om detta beslut; hvaremot och då Käranden hvarken uppgifvit någon omständighet deröfver han särskilt önskar få Fru Majorskan Rosenblad hörd eller gjort i ringaste mån antagligt, att genom hennes hörande andre eller flere upplysningar vore att vinna, än dem hennes man Svaranden i målet kan lemna, Kärandens yrkande, såvidt bemälda Fru Majorska angår, för närvarande lemnas utan afseende.

Som ofvan

På Härad-Rättens vägnar:

G. NORDLINDH.

Utdrag af Domboken hållen under
N:o 92. *Willands Härad's Lagtima Sommar-*
Ting i Fjellkinge den 6 Maj 1864.

S. D. Uppropade Härad-Rätten till vidare behandling den af S. M. Adjunkten C. A. Danielsson till sishållne Lagtima Winter-Ting, på sätt den då förda Domboken, under N:o 48 närmare utvisar instämnda och till denna rättegångsdag uppskjutna talan emot Herr Majoren och Riddaren M. Rosenblad; och inställde sig dervid båda desse personligen samt ingaf den sednare, sedan det i målet å sishållne Ting förde Protocoll blifvit uppläst och utan anmärkning lemnadt, följande anförande med i detsamma åberopade redan intagne Bilagor:

“Ehuru jag icke kan undgå att anmärka det oformliga uti den af S. M. Adjunkten C. A. Danielsson mot mig i brottmålsväg vid Vållof. Härads-Rätten anhängiggjorda rättegång, samt förty måste bestrida all pröfning af Käromålet i vidsträcktare mån än det blifvit genom stämningen grundlagdt, anser jag mig dock ega en moralisk skyldighet, att, för fredande af min på det mest skamlösa sätt angripna heder, afgifva svaromål å hvarje särskild i Rättens protokoll för den 19 sistlidne Januari intagen fråga och såmedelst inför allmänna opinionen, till hvilken min motpart vädjat genom vrängda framställningar i ortens Tidningar, framlägga sanningsenliga fakta hvaraf en hvar rättänkande må kunna dömma emellan min angripare och mig.

Kärandens i 1:sta punkten framställda fråga huruvida Professorskan Danielsson ej var iståndsatt att sjelf vårda boet efter dess aflidne man, har jag redan besvarat och vill nu endast påpeka, att Fru Danielsson, på sätt jag vid flere tillfällen visat, gifvit mig sin skriftliga fullmakt, att biträda henne i boutredningen efter aflidne Professoren och att jag således egt full befogenhet att med boet taga den befattning, Käranden synes sjelf hafva velat åtkomma — till hvad fromma för sterbhuset lemnar jag åt en hvar att bedömma.

De af Käranden framställda 2:dra, 3:dje, 4:de, 5:te och 6:te frågorna har jag långt för detta, och som det tyckes på ett för Käranden tillfredsställande sätt besvarat, enligt Härads-Rättens vid Urtima Ting i Fjelkinge den 28 November 1862 afgifne och sedermera laga kraftvunna bilagda utslag, innehåller bland annat:

“Slutligen och då Käranden, som i sin stämning ock förbehållit sig talan vidkommande öppnandet af den aflidnes testamente samt vårdnaden af hans bo, till följd af derom å Svarande sidan gifna förklaranden icke haft några påståenden att framställa, framkallas häraf ej något yttrande af Härads-Rätten som ock ogillar Kärandens anspråk på ersättning.”

Detta oaktadt vill jag gå Kärandens önsknigar

till mötes och besvara dessa, i synnerhet denna gång, på det infamaste sätt framställda frågor.

I afseende å den 2:dra frågan rörande tiden för öppnande af min affidne Svärfaders schatull, deruti hans efterlemnade värdepapper förvarades, synes mig att då jag omedelbart efter dödsfallet blef hämtad ut till Österslöf och af min Svärmoder anmodad att taga emot hoets skuldebref och öfrige värdepapper, en vida större grunnlagenhet af mig iakttogs derigenom, att jag genast och i min Svärmoders och hennes döttrars närvaro öppnade och genomgick schatullets innehåll, än om jag medtagit schatullet oöppnadt till mitt hemvist i Christianstad.

Den 3:dje frågan om schatullet medtogs till mitt hemvist eller qvarlemnades i sterbhuset har jag äfven besvarat sålunda att, sedan schatullets innehåll blifvit upptecknadt, medtog jag detsamma till Christianstad; Och huru skulle det med min Svärmoders anmodan afsedda ändamål, att bringa handlingarne i säkrare förvar än hon ansåg dem dåmera vara å prestgården i Österslöf, på annat sätt kunnat uppnås, eller jag kunnat bevaka de på skuldebrefven grundade rättigheter, om ej skuldebrefven varit i min vård?

Hvad 4:de frågan angår, rörande de vittnen som varit närvarande vid schatullets öppnande och bortförande, medgifver jag visserligen att det, med åtanka på Kärändens och hans begär att tillställa krångel och chikaner, varit klokast förse sig med ojäfvige vittnen vid berörde tillfällen; men då hvarken Fru Danielsson eller jag dervid tänkte uppå möjligheten af att Käränden skulle vilja på sätt som nu skett vanhedra sin faders minne genom att kasta skugga på dess maka och barn för bedrägeri och oredlighet, och vi dessutom, i medvetande af egen redlighet, icke befarade att denna skulle af någon betviflas, ansågo vi alla det vara tillräckligt att inventeringen af schatullet skedde i Enkefru Danielssons och hennes döttrars närvaro.

De gemena insinuationer Käränden i 5:te och 6:te frågorne framkastat mot mig innefattande nära nog en

beskyllning för tillgrepp af merberörde schatull och dess innehåll, anser jag mig redan genom förestående upplysningar hafva besvarat; Men kan dock icke underlåta att fästa uppmärksamheten derå att af samtliga Kärändens, schatullet rörande frågor och de ord i hvilka de blifvit framställda, påtagligen framgår att Käränden helst önskat sjelf taga hand om schatullet och detta utan all slags kontroll från hans medarfvingsars sida.

Beträffande 7:de frågan, medgifves visserligen att schatullet ej var vid bouppteckningen tillstädes eller uti instrumentet deröfver upptogs, men då dels värdet å samma af Käränden så vidt och bredt omordade möbel icke uppgick till mera än 1 à 2 Rdr Rmt, dels och Käränden, men icke jag, var vid bouppteckningen närvarande, synes någon skada genom mitt förvällande icke hafva blifvit tillskyndad Käränden och han kunde vid bouppteckningstillfället sjelf hafva gjort anmärkning om att denna, enligt hvad han synes anse, viktiga persedel icke blef upptecknad, då felet säkert genast blifvit afhulpet. Lösboet uppgafs dessutom ej af mig utan af Professorskan Danielsson, hvars uppgifter Käränden väl får anses en gång hafva godkänt, då han etterskönt henne äskad bouppteckningsed.

Kärändens i 8:de och 9:de frågorne framställda spörsmål förtjena knappast att med svar bemötas. Icke kan det väl vara min skyldighet att tillhandahålla Käränden eller hans Ombud afskrifter af de handlingar, jag, såsom en redovisning för min befattning med boet, till bouppteckningen aflemnat. Min vid bouppteckningsinstrumentet fogade förteckning öfver boets skuldebref, inlemnad med bouppteckningen till Domstolen, kunde Käränden om han velat, fått utlösa i bestyrkt afskrift från Härads-Rätten. Den redovisning mig ålägg har jag fullgjort och min uppgift med ed fäst, några skyldigheter derutöfver kan Käränden hvarken med stöd af Lag eller billighet begära.

10:de och 11:te frågorne äro endast ett uppreparande eller omtuggande af 7:de frågan rörande det i Kärän-

dens ögon så märkvärdiga schatullet (ej de deruti förvarade pappern); Och jag tror mig hafva härofvan lemnat tillräckligt svar å dessa frågor.

Till svar å 12:te frågan har jag redan upplyst att den af Professor Danielsson i lifstiden förda "Annotations-Bok" fanns bland öfrige i schatullet befintlige papper och har således denna bok kommit i min hand af samma anledning som sterbhusets öfriga värdepapper.

Till bemötande af hänsyftningarne i 13:de frågan, derom att jag skulle till skada för Käranden och nytta för mig hafva utrifvit eller låtit utrifva några blad i ofvannämnda Annotations-Bok, får jag nu inför Rätten förete nämnde Annotations-Bok, hvaraf Domstolen behagade inhämta att de blad, som deruti finnes utrifne och hvilket varit verkställt innan Boken kom i min värjo, haft sin plats dels framför och dels omedelbart efter Bokens titelblad; att någon förändring eller utrifning af blader icke verkställts å det ställe i boken, der den affidne i lifstiden gjort sine anteckningar om "penningutgifter" för Käranden; samt att anteckningarne om hvad jag erhållet dels i hemgift med min hustru och dels kontant, verkställts omedelbarligen efter anteckningarne rörande Käranden och på andra sidan af samma blad, der sistberörde anteckningar sluta, hvaraf allt tydligen framgår att den utrifning af blad, som blifvit verkställd, sannolikt af Professoren Danielsson sjelf i lifstiden, kan vara och är högst troligt till fördel för Käranden, men aldrig för mig; likasom att hvarje ens den aflägsnaste misstanka mot mig att hafva på något sätt ändrat eller genom bortrifvande af blader förstört nämnde Bok och deruti befintlige anteckningar, måste inför hvarje rättänkande bortfalla samt Kärandens insinuationer derom förty qvarstå såsom ett skamlöst och straffvärdt försök att kasta skugga på min hitintills obefläckade heder.

Hvad Käranden i 14:de punkten anför innefattar icke någon fråga utan ett påstående mot mig att jag, genom anförande deraf att Käranden i afräkning på

arf redan under dess affidne faders lifstid bekommit 17,405 Rdr, skulle begagnadt Annotations-Boken mig till nytta och Käranden till skada. Detta påståendé är ju afvita? Käranden har aldrig förnekat det Boken är förd af Professoren Danielsson i lifstiden och har ej heller gittat förringa riktigheten af deruti gjorda anteckningar, utan tvertom, i rättegång mot mig och Kärandens öfriga meddelegare i sterbhuset, velat använda boken såsom bevisningsmedel mot mig i fråga om hvad jag under min Svärfaders lifstid fått uppbära och enligt Kärandens förmenande, borde till skiftes återbära.

Då nu bokens titel, sådan den blifvit af Professoren Danielsson sjelf skrifven är "Annotations-Bok öfver de arfvemedel m. m. hvart och ett af mine barn redan bekommit" samt Professoren Danielsson uti sine den 9 Januari 1856 och den 27 Januari 1858 upprättade, härutinnan laga kraftvunna testamenten stadgat, att, vid delning af arf hans barn emellan, Annotations-Boken skulle läggas till grund; i följd hvaraf ock så väl jag, som min numera affidne Svåger Kyrkoherden Moberger, enligt bilagde af vår Svärmoder utfärdade bevis Lit. A och B, till skiftes återburit hvad vi utöfver vår genom arfskifte den 5 Maj 1863 bestämde laglott af vår Svärfader i lifstiden fått emottaga, kan det väl icke anses vara hvarken svekfullt eller bedrägligt att, för bestämmande af hvad Käranden, utöfver redan kontant bekomne belopp, borde i laglott erhålla, begagna sig af den ledning, som den affidne i lifstiden sjelf påpekat, eller Annotations-Boken. Visserligen hade det varit ytterst fördelaktigt för Käranden om han fått taga ut hela sin laglott utan afdrag för redan uppburne medel, då vi deremot, fått ställa oss Testamenten och Annotations-Boken till efterlefnad! — Men ett sådant sätt att gå tillväga vid arfskiftet hade, efter mitt begrepp, varit vida mera klandervärdt, än det förfarande, som Käranden nu anser sig tillständigt att häckla.

I 15:de punkten gör Käranden mig en tillvitelse rent af för lögn, då han säger, att min uppgift derom

att jag ej uppburit ränta för två i Annotations-Boken, såsom till mig öfverlemnade, in-tecknade skuldebref å tillhoppa 8,500 Rdr, är *falsk*. Att det icke är jag, utan Käranden som farer med lögn är jag lyckligtvis i tillfälle bevisa. De skuldebref som i denna punkt åsyftas äro utfärdade det ena af numera affidne Stads-kassören Francke å 4,500 Riksdaler, in-tecknade i Näs-bygård, och det andra, hvarför in-teckning äfven lem-nats, af John Truedsson i Balsby å 4,000 Rdr allt Riks-mynt. Enligt anteckning i Annotations-Boken öfver-lemnade min Svärfader båda dessa skuldebref till mig den 14 September 1861; men att, jag icke af dessa belopp kommit i åtnjutande af ränta får jag visa dels med en af affidne Professoren Danielsson i lifstiden egenhändigt förd anteckningsbok öfver inkomster och influtne räntor, deruti finnes upptagit: af Fru Francke inbetalts d. 29 Mars 1861 256 Rdr 50 öre och d. 27 Mars 1862 ett lika belopp eller just räntan, efter $5\frac{7}{10}$ procent å 4,500 Rdr, samt af John Truedsson i Balsby d. 2 September 1861 228 Rdr eller ett belopp motsva-rande enahanda ränta å 4,000 Rdr; *dels ock* med här-hos under Lit. C. bilagde intyg af min Svärmoder En-kefru Danielsson; hvarförutom i instrumentet öfver den efter Professoren Danielsson förrättade boupp-teckning den 26 Juni 1862 hvilken härmed bifogas, finnes bland boets utestående fordringar upptagen ogulden ränta af John Truedsson i Balsby å 4,000 Rdr för ett år och tre dagar med 229 Rdr 90 öre. Kärandens fräcka och för mig sårande uppgift återfaller således på honom sjelf och ökar endast måttet af den ansvarspåföljd, hvartill Käranden gjort sig skyldig.

Att min numera affidne Sväger Kyrkoherden Mo-berger i lifstiden uppburit räntan för de i 16:de frågan omförmälde skuldebref å 5,833 Rdr 34 öre, styrkes med hans efterlemnade Enkas härhos bilagde bevis Lit. D., som utvisar att Moberger och hans hustru alltsedan d. 1 Juli 1861 uppburit räntan å ett kapital stort 21,233 Rdr 34 öre, hvilket uppkommer då till den summa af

15,400 Rdr, som Moberger, enligt Annotations-Boken erhållet, lägges ofvanberörde 5,833 Rdr 34 öre. Skuldebrefven å sistnämnde belopp fannos visserligen i schatullet bland min Svärfaders öfrige värdepapper, men då derjemte i schatullet fanns förvarad den af min Svärfader i lifstiden upprättade Promemoria, som härhos, under Lit. E. bifogas, ansåg jag det hafva varit min Svärfaders vilja att dessa skuldebref skulle betraktas icke såsom en boets, utan en Kyrkoherden Mobergers tillhörighet, i följd hvaraf jag äfven, med respekterande af den äfvidnes vilja, skuldebrefven till Moberger öfverlemnade.

Genom mitt svar å 15:de punkten i Kärändens skrift har jag besvarat 17:de och 18:de frågorne, hvilka afse samma ämne som i förstnämnde punkt vidröres.

De högst gemena insinuationer Käränden gjort mig i 19:de punkten, innefattande beskyllningar för snikhet och rofferi på mina medarfvingsars bekostnad, äro lätt vederlagde. Käränden påstår, att jag af mina Svärföräldrar åtnjutit öfver 42,000 Rdr utom ränta å här ofvan omförmälde 8,500 Rdr. — Hvad denna sednare angår har jag redan styrkt att den aldrig kommit mig tillgodo och det kapital jag af min Svärfader i lifstiden fått uppbära och hvaraf jag åtnjutit ränta utgör, enligt Annotations-Boken, 17,500 Rdr, att jag derutöfver bekommit några kapitaler är alldeles ogrundadt, och skulle jag önska det Käränden redan afgifvit den närmare specifikation härå, hvarmed han anser sig lika villig som skyldig att stå till tjenst och jag sålunda varit i tillfälle att, *äfven i denna fråga*, lemna ett specifikt — i stället för som nu är händelsen ett generellt bevis på Kärändens farande med lögn. Hvad angår uppgifterne om de stora förmåner jag och min familj framför Professorens Danielssons öfrige barn skulle hafva åtnjutit i sängkläder, linné m. m., får jag till vederläggande af Kärändens äfven härutinnan osannfärdiga uppgifter, åberopa ett af min Svärmoder Enkefru Professorens Danielsson härhos, under Lit. F. bilagdt bevis,

hvilket jag förmodar Käranden hvarken hafva panna eller oblyghet att förneka.

Kärandens i 20:de punkten framkastade påstående, att jag skulle af min Svärfader uppburit och intill hans död dragit ränta af 10,600 Rdr mer än Kyrkoherden Moberger, är äfven grundfalskt. Efter hvad jag redan visat har det kapital, hvarå jag under min Svärfaders lifstid dragit ränta utgjort endast 17,500 Rdr, då deremot Kyrkoherden Moberger, enligt hans Enkas häröfvan åberopade bevis, dragit ränta å ett kapital af 21,233 Rdr 34 öre. — En enkel subtraktion visar således, att Kyrkoherden Moberger åtnjutit ränta på 3,733 Rdr mera än jag.

Hvad Käranden i 21:sta punkten ordar om det silfver som vid giftermålet lemnats min hustru och hennes syster Fru Moberger och hvarå något värde ej blifvit beräknadt vid bestämmandet af de belopp jag och Kyrkoherden Moberger före vår Svärfaders död i afiäkning på arf uppburit, är af mig redan besvarat i den tvist, Käranden vid Härads-Rätten anhängiggjort angående kländer af det efter Professoren Danielsson upprättade afriskifte. Jag har der utredt, att detta silfver lemnats af Professoren Danielsson såsom en gåfva till hans döttrar, och såsom en ringa ersättning för de betydliga summor, hvilka användts på Kärandens uppfostran intill uppnådda 23 år och 10 månader.

Kärandens förnekande i 22:dra punkten af min uppgift det Käranden i likhet med sina systrar erhållit sängkläder med undantag till två sängar, torde vara förtjent af lika liten uppmärksamhet som Kärandens öfriga påståenden. Min uppgift bekräftas af Kärandens egen moder i hennes häröfvan åberopade bevis under Lit. F. — Och jag tror att, då Kärandens minné härigenom blifvit uppriskadt, han skall finna sig i detta som andra fall hafva att förebrå sig och icke mig för falska uppgifter.

Genom nyss åberopade bevis torde äfven Kärandens ohemula påstående i 23:dje punkten, att min upp-

gift rörande det linne, Käranden från sitt föräldrahem bekommit är sanningslös, vara vederlagdt; Och då Käranden äfven här vid lag med så mycken oförsynthet begabbar min redbarhet, vill jag endast hemställa till den rättänkandes pröfning, hvilkenderas redbarhet och sanningskärlek mest bör betviflas Kärandens eller min. — Jag åtminstone är fullkomligt lugn för det blifvande domslutet!

Den fråga Käranden i 24:de punkten gör mig med hvad rätt jag tagit befattning med Sparbanksboken N:o 3,222, och hvem som derom anmodat mig, besvaras lättast genom följande i min aflidne Svärfaders ofta omordade Annotations-Bok befintliga och af honom egenhändigt gjorda anteckning:

"Min aflidne son Fritz.

För att bestrida understöd till uppfostran och något bidrag för framtiden åt hans efterlemnade barn gossen Fritz, användas de medel som äro att tillgå i den aflidne fadrens sparbanksbok under N:o 3,222, hvilket härmed på sonen transporterats. Omsorgen härom, efter min död, gör jag mig förvissad att min högt värderade måg, Major M. Rosenblad, godhetsfullt åtager sig."

Den fråga Käranden, lika inqvisoriskt och imperialistiskt som öfrige, framkastar i 25:te punkten om jag är gossen Fritz Danielssons förmyndare eller hvad säkerhet han har för sine medel, är lika löjlig som oförskämd. Icke lärer väl Käranden hafva något målsmanskap för denne sin aflidne broders oäkta son, den der ej eger annat än hvad Professoren Danielsson, på sätt redan är visadt, skänkt honom med varm hand och hvilket han uppdragit mig att, efter sin död, förvalta. Den redovisningsskyldighet, som i följd af detta uppdrag, kan åligga mig, skall jag nog veta fullgöra inför den som vederbör, men hvilken, efter mitt omdöme icke kan vara Käranden.

Hvad Käranden menar med sin i 26:te punkten framställda fråga, om jag vid bouppteckningens upp-

visande inför Domstolen äfven företett betyg, om erlagd bevillning enligt Kongl. Kungörelsen den 11 December 1811, kan jag i sanning ej förklara. Hade Käranden rätt läst eller rätt förstått denna författning, hade han äfven bort finna att sådan bevillning icke ligger å gåfva eller testamente till maka och arfvingar i rätt upp- och nedstigande linea. Andra äro ju icke omnämnde i af lidne Professoren Danielssons Testamente? — Gåfvan till af lidne sonen Fritz oäkta son var gjord med varm hand och för denna tror jag ej att bevillning bort erläggas.

Obehöfligheten af att de i 27:de punkten af Käranden omförmålde belopp i afseende å Moberger och en sparbanksbok för Fritz Danielsson, det förra å 5,833 Rdr 34 öre och den sednare å 4,181 Rdr 3 öre, jemte ränta, borde till bouppteckningen efter af lidne Professoren Danielsson hafva blifvit uppgifne, tror jag mig vid besvarandet af 16:de och 26:te punkterna hafva ådagalagdt; Och i afseende å Kärandens anmärkning öfver att de till honom utbetalde 900 Rdr icke blifvit i bouppteckningen upptagne, så synes af bilagde utaf Käranden underskrifne bok öfver erhållne medel å dess arf under år 1862, att han den 5 Juni och således före bouppteckningen, som försiggick den 26:te i samma månad, erhållit 100 Rdr och efter densamma 800 Rdr. Som jag icke egde den ringaste kännedom om de 100 Rdr, hvilka Käranden före bouppteckningen uppburit, så bör väl uteglömmade af en sådan uppgift icke tillvitas mig, utan blott kunna uppröra Kärandens känsliga samvete, helst han var vid bouppteckningstillfället närvarande. Om de öfriga 800 Rdr kan väl icke behöfva vidare ordas?

Hvad nu angår de i 28:de, 29:de och 30:de punkterne framställda frågor rörande Kontraboken N:o 3,144 med Christianstads Läns Sparbank, så torde det vara i sin ordning, att, förinnan dessa frågor af mig besvaras, förutskicka den upplysning, att boken visserligen lydde å gossen Carl Axel Danielsson, men var ställd

till dispositon af Professoren Danielsson, som äfven af egne medel insatt hvarenda skilling utaf det kapital å 4,181 Rdr 30 öre, som fanns på boken innestående, då densamma den 5 Juli 1862, af Sparbanken inlöstes med kapital och ränta utgörande tillsammans enligt Sparbanks-Kamererarens under Lit. G. bilagde bevis, 4,285 Rdr 83 öre.

Då min afidne Svärfader i lifstiden, på Kärändens enträgna begäran och för att bereda honom tillfälle lemna Stockholm, der han genom sin lättsinniga och en prestman ovärdiga vandel, icke längre hade att hoppas någon framgång å den lefnadsbana han valt, hufvudsakligen, för Kärändens räkning inköpte hemmanet Svanevik i Medelstads Härad af Blekinge Län, beslöt han att till afbetalning å köpeskillingen använda de på ofvannämnde Sparbanksbok insatte medel; hvadan han ock, på sätt närlagde handbref, under Lit. H. utvisar, updrog mig att medlen i Sparbanken uppsäga. Detta skedde ock, men innan penningarne utföllo afled Professoren Danielsson. — Svanevik var emellertid inköpt och betalningsterminen bestämd till den tid penningarne i Sparbanken skulle utfalla. De å Sparbanksboken insatte, Sterbhuset och ej Käränden tillhörige penningar, måste således användas till det ändamål, som min Svärfader afsett, men på min framställning blefvo de sedermera och i den mån penningar från andra håll till boet inflöto, utan lott och byte återbetalte till Käränden, på det han, då insättningarne i Sparbanken skett i hans namn, icke skulle hafva ens den aflägsnaste anledning att klandra vårt förfarande eller påstå det vi velat rikta oss på hans bekostnad. Enligt härhos, under Lit. I., bilagde liqid visar det sig att Käränden således tid efter annan intill den 17 Juni 1863, då sista remissen från mig afskickades, uppburit sammanräknade 4,472 Rdr 63 öre; Och kan utaf de liquiden bilagde, af Käränden utfärdade qvittenser inhemtats, att ränta å hvarje särskild post, beräknad till fulla 6 procent, blifvit honom godtgjord ända till och med den dag, han fått pennin-

garne sig tillhanda i Stockholm, likasom att jag vid de särskilde remisserne icke tillgodoräknat mig ersättning hvarken för postporto eller recommendationsafgifter. — Utvisar detta att jag haft för afsigt att skinna Käranden och kan med något sken af befogenhet mitt handlings-sätt i detta fall tydas derhän, som om jag velat rikta mig på Kärandens bekostnad?

I 31:ste punkten lägger Käranden mig till last, att jag insatt Sterbhuset tillhörige penningar å min egen och ej å Professoren Danielssons Giro-räkning i härvarande Filial-Bank. Af den arfskiftesinstrumentet bilagde Giro-räkning inhemtas, att den ränta som intill den 15 Juni 1862, då min räkning med Filial-Banken upphörde, upplupit å dylika af mig insatte medel utgjort 18 Rdr 26 öre och detta belopp har äfven af mig till Sterbhuset blifvit redovisat. Jag vet icke om det af min Svärmoder åt mig lemnade uppdrag att taga hand om boets värdepapper och indrifva förfallne räntor &c., kunde tillförbinda mig att åt Sterbhuset förränta de penningar, som inflöto från dödsdagen till bouppteckningen; Men då jag nu genom medlens insättande å upp- och afskrifningsräkning beredt Sterbhuset åtminstone någon ränta borde väl sådant icke föranleda till kländer å Kärandens sida. Att jag begagnat min Giro-räkning och ej aflidne Professoren Danielssons härledde sig derifrån, att jag ansåg det mindre lämpligt insätta penningar å en död mans räkning, enär sådant skulle vålla både onödigt besvär och omgång vid lyftning af medlen.

Min vederparts i 32:dra punkten framställda fråga hvarthän de af mig i tre särskilde poster d. 1, 20 och 27 November 1862, för Sterbhusets räkning uppburne 650 Rdr Rmt tagit vägen, enär de icke blifvit Sterbhusdelegarne i arfskiftet redovisade, torde finnas nöjaktigt besvarad genom företeende dels af min Svärmoder Enkefru Danielsson den 2 Januari 1863, å beloppet utfärdade härhos, under Lit. K., bilagde qvittobref; dels ock utaf en den 5 Maj 1863 utfärdad jemväl bilagd hand-

ling under Lit. L. deruti min bemälda Svärmoder förklarar, att som hon fått af mig uppbära ofvanstående 650 Rdr Rmt och jag dessutom utbetalt särskilde mindre belopp för testamentsbevakning, rättegång m. m., så medgaf hon, som den 19 Maj 1862 å köpeskillingen för Svanevik afbetalt 2,000 Rdr Rmt, der de icke i arfskiftet afdragits från tillgångssumman, att hvad henne af berörde 2,000 Rdr på ofvanantydtt sätt icke blifvit godtgjort, icke skulle vid arfskiftet beräknas utan Fru Danielsson ensam komma att vidkännas denna skilnads-summa. Enkefru Danielsson har således i stället för de af Käranden ifrågaställde 650 Rdr, skänkt boet öfver 1,000 Rdr, och någon orätt har således i detta fall, lika litet som i alla öfrige, tillskyndats Käranden.

Till svar å 33:dje frågan har jag endast att upplysa det orsaken hvarför Sterbhusets fordran hos Nils Truedsson i Kiaby icke blifvit i bouppteckningen upptagen, är den att å det konvolut i hvilket det intecknade skuldebrevet förvarades, fanns såsom galdenär, af Professoren Danielsson med egen hand antecknad Pastor V. Roos i Kiaby genom hvilken ränteliqviderne äfven under sednare åren verkstälts. Af denna anledning antog jag att Pastor Roos, genom någon för mig obekant transaktion, dämera åtagit sig skulden, hvarföre Roos också, i den af mig till bouppteckningen ingifne förteckning å boets skuldförbindelse, finnes antecknad såsom skyldig ifrågavarande 500 Rdr.

För bemötande af 34:de frågan får jag upplysa, att den fordran Sterbhuset egde af Åboen Jöns Jönsson i Mannestad, såsom egare till N:o 1 Smedstorp, för oguldne presträttigheter, icke förr än efter arfskiftet blifvit mig bekant, då Inspektoren Liedholm lemnat mig de fordringen rörande handlingar. Konungens Befallningshafvande hade visserligen dömt Jöns Jönsson betala utsökta beloppet, utgörande icke 104 Rdr 64 öre utan värdet för vissa tiondepersedlar eller och dessa in natura, men Kongl. Kammar-Collegium i Utslag den 2 December 1862 förklarade uppå besvär af Jöns Jönsson

frågan om hans betalningsskyldighet tvistig; hvadan den ock efter stämning af mig, för närvarande är på denna Härads-Rätts pröfning beroende.

Hvad beträffar den i 35:te punkten framställda förfrågan efter ett skuldebref utgifvet af Arbetskarlen Nils Persson i Österslöf, har jag om en dylik handling aldrig egt kännedom förr än genom nu anstälde rättegång, men har dock grundad anledning betvifla tillvaron af ett dylikt skuldebref; enär, genom den bevisning Käranden vid sista Tinget sjelf åstadkommit, är utredt att Nils Perssons skuld till Professoren Danielsson utgjort endast 18 Rdr Rmt, utgörande betalning för en tunna råg, och att beloppet skolat godtgöras genom arbete vid prestgården. Att Nils Persson, som vid Professorens död redan fullgjort arbete för 5 eller 6 Rdr och äfven sedermera förrättat arbete åt Sterbhuset, å det ringa skuldebeloppet utfärdat förbindelse är lika litet sannolikt, som att Professoren Danielsson fordrat sådant af denne fattige arbetare.

Beträffande den i 36:te punkten förstgjorda anmärkning, att Nils Oredssons i Grönhult skuld, hvilken jag beedigat skulle utgöra 180 Rdr, är deremot i skiftet, som jag med min underskrift godkändt, upptagen till 186 Rdr 43 öre, så får jag meddela, att då skulden, som uppkommit genom spannemålsköp, icke af Nils Oredsson vid den öfverenskomna tiden blef godtgjord, lemnades honom någon tids anstånd med betalningen mot det att han förband sig till att derefter erlägga ränta till liiquid skedde. Det torde sålunda hafva varit anmärkningsvärdare om Nils Oredssons skuld uppgifvits lika vid arfskiftet som vid bouppteckningen?

Och hvad Käranden i samma punkt slutligen anmärker, att Inspektoren Liedholm redovisat 186 Rdr 48 öre i stället för 186 Rdr 43 öre, så ådagalägger Käranden derigenom sitt småsinne och begär att göra ehikan af bagateller, och torde anmärkningen i allt fall vara af intet värde då utredningsmannen redovisat mera och ej mindre än skiftesinstrumentet upptager.

Sedan jag nu punkt för punkt besvarat en hvar af min vederparts frågor och beskyllningar, återstår för mig ej annat, än att då Tit. Danielsson ej gittat i stämningensansökningen framställa något bestämdt ansvarsyrkande emot mig eller tillvita mig någon bestämd förseelse, fortsätta mitt yrkande att Käromålet måtte ogillas och Kärändens utan stämning framställde inquisitoriska påståenden, såsom stridande mot en laga rättegångsordning lemnas utan afseende; Men som Käränden ej blott genom sin stämning utan fastmer genom sina muntliga framställningar, inför Rätta gifvit mig an för saker som å heder och ära gå samt till desse grofva förseelser sökt mig binda, ehuru sådant redan har och städse skall för honom misslyckas, kan jag ej undgå att å Käränden yrka det ansvar Lagen i 60 Kapitlet 1 § Missgernings-Balken bestämmer, dervid jag hemställer om ej, vid det förhållande att Kärändens mot mig riktade tillmälen hufvudsakligen afse beskyllningar för svek och bedrägeri, ansvarsföljden härföre bör bestämmas i enlighet med stadganderne i Kongl. Förordningen om förfalskning, så ock om bedrägeri och annan oredlighet den 7 September 1858, synnerligast som Tit. Danielsson, redan uti stämning till Urtima Ting vid denna Härads-Rätt den 28 November 1862 börjat sina skamliga beskyllningar emot mig, hvilket ådagalägger, att hans illvilliga beteende ieke kan ursäktas såsom härledande sig från öfvervilning, utan måste antagas vara med berådt mod tillkommit.

Bestridande allt vidare uppskof i denna sak, anhåller jag vördsammast att för mina deruti tillskyndade kostnader blifva tillagd ersättning, enligt bilagd räkning.

Christianstad den 4 Maj 1864.

M. Rosenblad."

Lit. A. „Då min måg Majoren och Riddaren M. Rosenblad och dotter Marie, hvilka erkänt riktigheten af den utaf min aflidne man Professor H. Danielsson i lifstiden förda Annotations-Bok öfver de arfvededel m. m. hvar och ett af våra barn redan bekommit:

utgörande för dem . . . . . 26,451 Rdr
 men deras arfvelott, enligt denna dag
 förrättade bouppteckning, blott utgör 19,522 Rdr 92 öre
 så hafva de funnit billigheten af att
 öfverskottet . . . . . 6,928 Rdr 8 öre
 borde mig godtgöras, hvilket äfven skett, hvadan sist-
 nämnde 6,928 Rdr 8 öre allt Riksmünt, qvitteras.

Österslöf den 5 Maj 1863.

Mari Danielsson.”

Lit. B. „Då min måg Kyrkoherden E. D. Moberger och dotter Hilda, hvilka erkänt riktigheten af den utaf min man Professor H. Danielsson i lifstiden förda Annotations-Bok öfver de arfvededel m. m. hvar och ett af våra barn redan bekommit:

utgörande för dem . . . . . 21,684 Rdr 34 öre,
 men deras arfslott, enligt denna dag
 förrättad bouppteckning, blott utgör 19,522 Rdr 92 öre,
 så hafva de funnit billigheten af att
 öfverskottet . . . . . 2,161 Rdr 42 öre,
 borde mig godtgöras, hvilket äfven skett, hvadan sist-
 nämnde 2,161 Rdr 42 öre allt Riksmünt qvitteras.

Österslöf den 5 Maj 1863.

Mari Danielsson.”

Lit. C. „Att min måg Major Mathias Rosenblad, oaktadt han af min aflidne man i lifstiden äfven blifvit tillerkänd räntan å det in-tecknade kapital 4,500 Rdr Rmt hos Enkefru Francke i Näsby, hvilket kapital Rosenblad erhållit i afräkning på arf, så har han dock aldrig profiterat deraf, utan redovist mig räntan till sitt fulla belopp och sålunda lemnat ett ytterligare bevis på den oegennyttå hvarå alla hans handlingar bära den

djupaste prägel; varder härmed, såsom med sanningen
öfverensstämmande, intygadt.

Österslöf den 28 Mars 1863.

*Mari Danielsson,
född Conti.*

Lit. D. „På begäran af min svåger Majoren Mathias Rosenblad om intyg öfver det kapital för hvilket min affidne man Kyrkoherden E. D. Moberger och jag åtnjutit ränta tillfölje af min affidne faders Professorens H. Danielssons i lifstiden gjorda dispositioner, så får jag härmed meddela, att tillsammans med de kapitaler som vi redan under den sednares lifstid uppburit och dem vi tillfölje af den utredning öfver hvad som borde min sedermera affidne man och mig vidare tillfalla, hvilken utredning Rosenblad med ledning af en utaf min affidne fader i lifstiden uppgjord P. M., som befanns liggande bland säkerhetshandlingarne i det efter min affidne fader befintliga Schatull, uppgjort, att vi alltifrån den 1 Juli 1861 åtnjutit ränta från mina föräldrar å Tjugoett Tusen Tvåhundra Trettio (21,233) Rdr 34 öre Rmt.

Oppmanna den 27 April 1864.

Hilda Moberger.

Lit. E.

P. M.

1:mo Rosenblad fått
17,500 Rdr Rmt.
8,500 dito.

26,000 „

Lit. F. Sedan S. M. Adjunkten Carl Axel Danielsson vid den brottmålstalan som han ansett sig nödgad föra mot min måg f. d. Majoren Mathias Rosenblad under Willands Härads Lagtima Ting i Fjelkinge den 19 sistl. Januari, bland andra frågor på Svaranden framställt följande 2:ne under 22:o Rosenblad har ock behagat påstå, att jag i likhet med mina systrar erhållit sängkläder med undantag till 2:ne sängar. Denna uppgift är falsk? samt under 23:o Rosenblad har ock be-

haget påstå att linne hafva alla barnen bekommit, ehuru något sådant för Carl Axel ej är antecknad. Denna äfvenledes lika sanningslösa och om helt annat än redbarhet vittnande påstående uppmanas Rosenblad att i bevis leda?

Hvarpå Käranden till svar erhöil: Att detta grundade sig på uppgifter af mig, som bäst kunde upplysa derom;

Så får jag vördsamt meddela intyg om riktigheten af min mågs uppgift sålunda, att i stället för Rosenblads erhållit sängkläder till 3:ne bättre sängar och 1 pigsäng och 4 st. tagelmadrasser hörande till 2:ne af sängarne har Danielsson erhållit sängkläder till 2:ne sängar samt derutöfver 2:ne dynevar utan fjäder; att i stället för Rosenblads erhållit 4 st. sitstücken har Danielsson erhållit 3:ne sitstücken och 1 filt jemte penningar till foder och stoppning; att i stället för Rosenblads erhållit 1 ylletäcke, har Danielsson erhållit 1 slädfäll; att i stället för Rosenblads erhållit 11 par lakan (hvaraf ett par var brudlakan) och 10 par af blångarn har Danielsson erhållit 10 par lakan och 3 par blångarnslakan, hvarjemte 7 par af samma sort ligga för hans räkning i mitt förvar, enär desamma icke fingo rum i packlåren vid hans afresa till Svanevik; att i stället för Rosenblads erhållit 2 dussin lärftshanddukar har Danielsson erhållit $1\frac{1}{2}$ dussin lärftshanddukar och $\frac{1}{2}$ dussin blångarnshanddukar; att i stället för Rosenblads erhållit 4 dussin blångarnshanddukar har Danielsson erhållit 2 dussin och enligt min öfvertygelse 1 dussin till — det 4:de dussinnet är aflagdt för hans räkning; att Rosenblads erhållit 18 st. Örengott, Danielsson 12 st. och enligt min öfvertygelse de 6 st. öfrige; att Danielsson i likhet med Rosenblads bekommit 6 st. dukar; att 2:ne smördukar som Rosenblads redan bekommit äro aflagde för Danielsson; att Rosenblads erhållit $6\frac{1}{2}$ dussin servietter, hvaremot Danielsson redan utfått $4\frac{1}{2}$ dussin och $2\frac{1}{2}$ dussin äro aflagde för honom; att i likhet med Rosenblads, Danielssons erhållit 2 dussin kökshanddukar; hvaremot 2 st. mangeldukar, som

Rosenblads redan bekommit äro aflagde för hans räkning. Häraf synes, att Danielsson med undantag af sängkläder till 2:ne sängar, 1 brudtäckte och 1 par brudlakan, samt brudgåfva af ett duktyg med servietter inköpte för 151 Rdr 24 sk Riksgäld, erhållit sängkläder och linne i likhet med min dotter Fru Rosenblad, som erhållit alldeles lika — deraf med mina 2:ne öfriga döttrar.

Då jag icke är Carl Axel någon redovisning skyldig för hvad min afidne man och jag sålunda bortskänkt skulle jag ej heller besvarat dessa på min måg Major Rosenblad ställde frågor helst, vid nogare besinnande, rättvisan fordrat, att Carl Axel enär hans uppfostran intill uppnådde 23 år och 10 månader under hvilken tid han vistads i flera år vid Lunds universitet kostat vida utöfver den för hvarje af mina döttrar med tillägg såväl af ifrågavarande sängkläder och linnepersedlar som de af honom förut gjorda anmärkningar emot de i Annotations-Boken upptagne 1,119 Rdr 24 sk. Riksgäld för uppköpt silfver åt min dotter Fru Rosenblad.

Enär Danielsson bland sine öfriga lögnaktige och nedrige beskyllningar vid slutet af frågan 19:de anförde att Rosenblad erhållit af svärföräldrarne insättningar i sparbanken åt barnen, presenter åt barnen äfvensom dem båda, samt födoämnen och tvätt m. m. med tillkännagifvande, att om Rosenblad behöfver närmare specifikationer för att kunna uträkna att så är förhållandet, är han lika villig som skyldig att härmed stå till tjänst; Så må det tillåtas mig, som bör bäst kunna vara i tillfälle att härutinnan lemna upplysningar, göra jemförelser mellan hvad Major Rosenblad och Danielsson på sätt erhållit. Först hvad uppgiften om insättningarne i sparbanken för Rosenblads barn, presenter åt barnen äfvensom dem båda rör, äro de alldeles ogrundade; såvida icke Danielsson dermed blott menar de penningar som barnen till julen erhållit hvarje år, hvaraf han ensam kommit i åtnjutande af samma summa som alla barnen tillsammans. Hvad derefter födoämnen angå,

så kunna de Danielsson på Stockholm flera gånger afskickade packlärar med matvaror motsvara hvad Rosenblads erhållit, hvartill kommer matvaror skickade till Danielsson på Svanevik till ett värde af 30 Rdr; hvarjemte han på samma ställe från d. 5 Juni 1862 till i Oktober månad samma år för sitt hushåll erhöill fri mjölk och smör, samt derstädes af mina tillhörigheter låtit slagta och insalta 3:ne lam, som han jemte 1 lispund smör och en del potatis, mig ovetande, afsände till Stockholm.

Hvad han slutligen anför, att Rosenblads af Svärföräldrarne erhållit tvätt m. m., så inskränker denna förman sig till tvätt af en del gröfre linnekläder ett par gånger om året, till hvars företagande jag skulle tro mig icke behöfva Carl Axels tillstånd, hvaremot tillägget m. m. icke kan appliceras på Rosenblad, men deremot tyvärr på Carl Axel, oaktadt de sorger och bekymmer han redan i min afidne mans lifstid beredt oss!

Österslöf den 18 April 1864.

Mari Danielsson,
född Conti.“

Lit. G. „Kontraboken med Christianstads Läns Sparbank N:o 3,144 tillhörig Gossen Carl Axel Danielsson blef den 5 Juli 1862 inlöst

med Kapital	4,181: 30
ränta	104: 53
eller tillsamman	4,285 Rdr 83 öre rmt

hvilket på begäran intygas.

Christianstad den 22 Januari 1863.

Alfr. Aug. Kullberg,
Sparbankens Kamererare.“

Lit. H. „Min k. Bror!

Var god och uppsäg å härhos bifogade Sp.-Bok. Männe jag med säkerhet kan påräkna inlösen för densamma 3 månader efter uppsägningsdagen. Om lilla Charlotte har styrka att upphosta det från lungorne af-

söndrade slemmet, anser jag henne räddad. I detta fall anser jag hostan välgörande.

Hjertl. helsingar Tillgifvenhet

H. Danielsson."

Lit. I. „Liqvid emellan undertecknad och S. M. Adjunkten C. A. Danielsson, hvars Sparbanksbok under N:o 3,144 ställd till Professor H. Danielssons disposition, för hvilken jag har erhållit full liqvid i härvarande Sparbank.

	<i>Debet</i>		<i>Riksmünt</i>	
1862 Juli 5 uppburit			4,285	83
ränta à 6 procent fr. o. m. $\frac{6}{7}$ t. o. m. $\frac{25}{12}$	62	—	121	44
d:o d:o å 3,785: 83	—	$\frac{26}{12}$ 62	—	18: 30
d:o " " 2,285: 83	—	$\frac{25}{1}$ —	$\frac{2}{4}$ 63	25: 92
d:o " " 2,085: 83	—	$\frac{3}{4}$ —	$\frac{2}{5}$ 63	10: 43
d:o " " 1,785: 83	—	$\frac{3}{5}$ —	$\frac{24}{5}$ 63	6: 55
d:o " " 1,085: 83	—	$\frac{25}{5}$ —	$\frac{17}{6}$ 63	4: 16
			Summa	4,472: 63.

	<i>Credit</i>		<i>Riksmünt</i>	
1862 December 25 remitterat, enl. qvitto			500	—
1863 Januari 24 d:o	—	—	1,500	—
April 2 d:o	—	—	200	—
Maj 2 d:o	—	—	300	—
24 d:o	—	—	700	—
härmed kontant			1,272	63
			Summa	4,472: 63.

Härmed följer kontant Ett Tusen Två Hundra Sjuttio två (1,272) Rdr 63 öre Rmt, hvarå qvitto, jemte erkännande af liquidens riktighet torde meddelas.

Christianstad den 17 Juni 1863.

M. Rosenblad.

Ofvanstående Ett Tusen Två Hundra Sjutiotvå (1,272) Riksd. 63 öre rmt har jag denna dag uppburit och således, enligt förut lemnade fem qvitto, tillsammans Fyra Tusen Fyra Hundra Sjutiotvå Riksdaler 63 öre Rmt, som erkännes. Stockholm den 23 Juni 1863.

Carl Ax. Danielsson,

S. M. Adjunkt."

Lit. K. „Att de i arfskiftet efter min afiidne man Professor H. Danielsson af Inspektor Liedholm såsom levererade till Major M. Rosenblad under den 1:ste, 20:de och 27:de November 1862 upptagne 300 Rdr, 150 Rdr och 200 Rdr, tillsammans 650 Rdr Rmt, hafva af Rosenblad mig godtgjorts, hvadan 650 Rdr qvitteras; försäkras. Österslöf den 2 Januari 1863.

Mari Danielsson,
född Conti.“

Lit. L. „Den 19 Maj 1862 afbetalde jag å köpe-skillingen för Svanevik Två Tusen Rdr Rmt hvilka icke i arfskiftet af denna dag afdragits från tillgångssumman; men som Majoren och Riddaren M. Rosenblad af Sterbhusets medel dels till mig utbetalt den 1 November sistlidit år Tre Hundra Rdr, den 20 i samma månad Ett Hundra Femtio Rdr och den 27 äfvenledes sistlidne November Två Hundra Rdr, dels ock enligt redogörelse-räkningen d. 15 sistlidne April å mina vägnar för testamentsbevakning, och rättegång m. m. utgifvit särskilde mindre belopp, som icke bort belasta boet i sin helhet, så medgifver och förklarar jag härmed, att hvad jag derutöfver skulle i boet ega att fordra icke må vid arfskiftet beräknas, såsom följd hvaraf jag ensam kommer att denna skilnadssumma vidkännas.

Österslöf den 5 Maj 1863.

Mari Danielsson.”

Herr Majoren företedde härpå oftanämnde *Annotationsbok* och lemnades den till vederpartens beskådande, dervid han förklarade sig icke kunna annat än erkänna den vara förd utaf sin afiidne fader samt att någon anledning icke förefunnes till antagande att den, i hvad den angick honom, efter fadrens död undergått någon förändring; eller att utrifning af några blad i den, efter berörde tillfälle, egt rum; äfvensom en annan utaf den afiidne i lifstiden förd bok, utaf hvilken Danielsson äfven fann riktigheten utaf Herr Majorens skriftligen lemnade

uppgifter angående de inbetalningar, som till den aflidne i lifstiden skett utaf Fru Francke och John Truedsson; och fann Danielsson äfven riktigheten af Herr Majorens i sin skrift gjorde anteckning ur förstberörde bok angående den aflidnes son, Fritz son.

Efter aflagd ed och erhållne varningar för edens missbruk hördes uppå anhållan af Danielsson härpå Inspektoren Frans Liedholm, ojäfvig befunnen, dervid han förklarade, att, sedan han uppå begäran hållit Bouppteckningen efter aflidne Professoren Danielsson, han upptäckt flera fordringar, som vid Bouppgiften icke blifvit anmälde och hvilket skett dels genom anmälningar af Galdenärerne och dels genom andra tillfälliga händelser; att summorna i Bouppteckningen och skiftet måst olika utföras såväl härigenom som ock då vid skiftesdagen äfven tillkommit en mängd influtne och förfallne räntor å utestående fordringar.

Vittnesmålet upprepadt erkändes af vittnet; hvar-
 efter Danielsson till Protokollet androg:

„37. R:d har beedigat Pehr Hanssons i Kjelkestad skuld, 100 Rdr, enl. skiftet deremot uppgifves den vara 107: 38 6 m. 8 d. ränta för 100 Rdr å 6 $\frac{1}{2}$ eller till d. 14 Nov. 1862 utgör ej 7,38 utan 3,13.

Alltså etc. — — — ?

38. R:d har beedigat Åke Åkessons i Wånga skuld, 200 Rdr, enligt skiftet deremot uppgifves den vara 220,91. — 9 m. 14 d. ränta för 200 Rdr å 6 $\frac{1}{2}$ till d. 20 Februari 1863 utgör ej 20 Rdr 91 öre utan 9,47. Alltså — — — ?

39. R:d har beedigat Sven Anderssons i Skärnsnäs skuld, 76,50; i skiftet deremot uptages den till 89,00 — 8 m 11 d. ränta till d. 17 Jan. 1863 utgör ej 13,50 utan 3 Rdr 73 öre. Alltså — — — ?

40. R:d har, utan specifikation; ty någon sådan får jag ju ej se, uppgifvit Karstads Åboars skuld till 150,98. Enligt Liedholms uppgift finner jag nu att denna fordran utgör 149,40 af 9 personer? Kan detta kallas att, enl. 9 Cap. 1 § Å. R. "riktigt uppgifva &c.?"

Rosenblad har beedigt sin uppgift till bouptechniken och godkänt Liedh. uppgifter?

41. R:d har, likaledes, utan specifikation besvurit att Kjelkestads Åboar äro skyldige 140,88. Af Liedholms uppgift finner jag nu att denna fordran utgör af 4 personer 78,96 samt ogulden fordran hos Sven Jacobsson 65,17 = 144,13?

42. R:d har äfven, utan specifikation, besvurit att Håstads Åboar äro skyldige 73,35. Enligt Liedholms uppgift utgör denna fordran af 3 personer 55,35. Skiftet upptager 75,35 allt olika summor?

43. R:d har äfven, utan specif., besvurit att Österslöfs Åboar äro skyldige 344,80. Enligt Liedholms uppgift, utgör denna fordran af 7 personer 355,27?

44. R:d har, utan specif., besvurit att Smedstorps Åboar äro skyldige, 74,25. Enligt Liedholms uppgift, har han af en person upburit endast 17,25 och 57 Rdr uppgifves innestå hos Smedst. åboar. Är ett slikt förfaringssätt i enlighet med 9: 1 Ä. B.? Möjligen blefve då resultatet helt annorlunda?

45. R:d har, utan specif. besvurit att Karsholms gård skulle vara till sterbhuset skyldig 684,50 i och för resterande tionde. Liedholms ss. förvaltare af Karsholms gård, upger sig också hafva upburit summan; men, som jag, efter hvad förut passerat, och uplyst blifvit ej kan tro på blotta uppgifter, helst dessa synta oriktiga, får jag uppmana R:d specificera och verificera såväl Sterbh. fordran af Karsholms gård, som ock af Karstads, Kjelkestads, Håstads, Österslöfs och Smedstorps åboar?

46. Med hvad rätt har R:d, d. 13 Juni och d. 27 Okt. 1862, af Sterbhusets medel utbetalt till L. Svanström 556 Rdr?

47. Med hvad rätt har R. utgifvit sig ha utbetalt för min fars grafvård 901,56? Denna uppgifves hafva kostat cca 1000 Rdr?

48. Med hvad rätt har R:d tagit af Sterbhuset betalning för skjuts till och ifrån Fjelkinge m. m. d. 28 Nov. 1862, 8,50, arfvode åt hr Torslov 100 Rdr S:a 108,50

i en å R. sida orättvis sak. Ehuru jag blef vinnande parten, hvad ersättning fick jag för de 77,80 jag tillfölje af R:ds envishet nödgades utgifva för extra tinget?

49. Med hvad rätt har R:d betungat Sterbhuset med lösen för förmyndareförordnande för Augusta 2 Rdr, bevakning af 2 testamenten 4,25. Fleres bevakande af testamenten (hvilka flere?) 8 Rdr S:a 14,25?

50. Om R:d behagar prenumerera på Sk. Posten och Malmö Snällpost, skall jag derföre såsom Sterbhusdelegare betala min anpart i prenumerationsafgiften 11,25?

51. R. har, enligt arfskiftet blifvit tillagd 19,522: 92; men enl. Ann.-Boken, har R:d fått i hemgift (utom Sp.-Bok, sängkläder och linne) m. m. 27,570: 50. Kan R:d visa af skiftet hvar de 8,047: 58, som utgöra skilnaden tagit vägen?

52. Med hvad rätt har R:d från den 6 Maj 1862 dragit ränta å den medgift och hemföljd, som Rosenblad och Marie fått, tillsammans utgörande enl. i Ann.-Boken åsatte värden 27,570: 50 utgörande till Skiftesdagen 1,654: 20? Om jag också skulle såsom hemgift fått, hvilket ej är sanningsenligt, 17,405 Rdr, så utgör räntan härföre endast 1,044: 30. R:d har följaktligen äfven härpålag sökt skinna mig på åtminstone 609 Rdr 90 öre?

53. Fanns ej efter den afl. någon Ann.-Bok, hvori han infört sina fordringar?

54. Fanns ej någon antekning om Calmar Filial-Bank?

55. Hvarföre söker R:d beröfva mig afkastningen af min anpart i Mensalhemmanet N:o 2 Håstad?

56. Huru stor var Sterbhusets skuld för Svanevik vid dödsfallet?

57. Voro ej de till fattighjonens testamenterade 500 Rdr en tillgång i boet vid dödsfallet? Hvarföre hafva de icke blifvit såsom sådan uppgifne?

58. Svaranden har till Prot. d. 19 Jan. 1864 afgifvit ett intyg, det han funnit billigt att godtgöra min Mor ett öferskott af 6,928: 8. Är S. beredd att med

Ed vita och betyga, det han den 5 Maj 1863, såsom qvittot utvisar återbetalt dessa penningar? Hvilka vittnen kunna bestyrka förhållandet?

59. S. har visserligen förevisat ett qvitto, att han betalt 6,928: 8, männe icke S. bordt jemväl betala 1 års ränta eller 415,68?

60. Har icke S. derigenom att han 6 dagar efter min fars död betalt till Moberger 5,833: 34, som han utbetalt i afsigt att söka tilltappa munnen på honom, beredt Sterbhuset en ränteförlust af 350 Rdr. Enligt qvitto den 5 Maj 1863, uppgifves Moberger hafva återbetalt 2,161: 42. 1 års ränta härå är 129,60 och en hans räntefordran uppgifves ändå vara 105 Rdr? Summa 584,66 hvarpå öfrige Sterbhusdelegare blifvit lidande? Jag förstår mycket väl hvarför S. verkställt denna manöver ty S. har vunnit derpå?

61. Originalen till den af S. till domstolen ingifne, bouppteckningen fogade förteckning på min afl. Fars Sparbanks-Böcker, skuldförbindelser m. m. är daterad d. 26 Juni 1862. Följaktligen synes att, antingen har ingen uppteckning förut verkställts, såsom S. lögnaktigt uppgifvit eller också är denna, af den 26 Juni; den andra eller måhända allra sednaste, betydligt förändrade och förbättrade upplagan af en sådan. Eller måhända S. velat härmed visa, att samma dag bouppteckningen förrättades i Österslöf, hvarvid S. var hindrad närvara, höll S. bouppteckning i Christianstad?"

Efter det Danielsson, uppläst detta anförande inlemnade han det till Domstolen, utstrykande med blyerts hvad efter frågorne förekom under förklarande att detta icke hörde till saken.

H:r Majoren Rosenblad förklarade sig icke vilja besvara de frågor, som nu blifvit framställda, och påfordrade ett slut i saken åberopande innehållet af sin ingifne skrift; och bestred jemväl sin vederparts anhållan om ytterligare uppskof, för att skriftligen få bemöta hvad Herr Majoren andragit.

Då till Danielsson framställdes af Rättens Ordförande

frågan, hvilka påståenden han emot Herr Majoren hade att väcka, sade han sig allenast åberopa hvad som förekommit och öfverlemnna till Domstolen att bestämma det ansvar, hvartill Herr Majoren kunde hafva gjort sig förfallen för de åtgöranden med den affidnes bo, som af honom olagligt vidtagits.

Af Herr Majoren inlemnades denna räkning, hvars innehåll, han yrkade att af sin Svåger utfå:

"Räkning.

1864 d. 19 Januari skjuts från Christianstad till Fjelkinge för 2 hästar	2 Rdr	40 öre
d:o d:o Fjelkinge till Christianstad d:o	2	" —
dagtraktamente	3	" —
Lösen för Härads-Rättens protokoll . . .	5	" 25 —
Skjuts denna dag till och från Fjelkinge	4	" 40 —
Lösen för Protokoll vid detta Ting, förslagsvis	12	" —
dagtraktamente	3	" —
för biträde vid skrifers författande . . .	25	" —

Summa Rmt Rdr Femtiosju och 5 öre.

Christianstad den 6 Maj 1864.

M. Rosenblad."

Då något vidare nu ej förekom tillsades vederbörande, att å den dag, som för Tingets afslutande och aflysande framdeles blifver utsatt och kungjord, finge afvaktas

U t s l a g

afsagdt den 10 Juni.

S. M. Adjunkten C. A. Danielsson har uti sin stämning i målet emot sin svåger Herr Majoren och Riddaren M. Rosenblad påkallat, att denne måtte genmäla och nöjaktigt, i händelse han det gitte, redogöra för såväl den befattning, han tagit med sin affidne Svärfaders, Professoren H. Danielssons bo, som ock för sine åtgöranden i öfrigt, med afseende å Bouptekningen, som han med ed fästet och arfskiftet m. m., eller ock stånda

laga ansvar; Och har, sedan Danielsson derefter inför Domstolen framställt åtskilliga frågor och Herr Majoren dem besvarat, Danielsson begärt vidare anstånd för att komma i tillfälle att få ytterligare gjorda frågor bemötte och andraga, hvad han för öfrigt kunde anse nödigt; Likväl och enär, enligt gällande Lag, det är en hvar person, som drages inför Domstol, förbehållet, att erhålla full visshet om orsaken hvarföre sådant eger rum och om de påståenden, som emot honom väckes; men deremot helt och hållet fremmande att till den inkallade inför Domstolen ställes en mängd frågor att besvara och den Kärande, på sätt Danielsson tillåtit sig, förbehåller sig att först då få göra sine påståenden eller öfverlemnna till Rätten att bestämma, om och hvad ansvar den inkallade bör ådömas; Alltså finner Härads-Rätten Herr Majoren ej vara skyldig att vidare å den honom ågångne stämningen svara; hvadan och såsom en följd af sådant allt Danielssons anhållan om ytterligare uppskof lemnas utan afseende, med förpligtelse för honom att ersätta Herr Majorens inställelse vid två Ting, med skäligen ansedt belopp af trettiotvå Rdr 5 öre.

Hvad derefter angår den ansvarstalan, som Herr Majoren emot Adjunkten Danielsson i sitt svaromål väckt; så och enär af det sätt, hvarpå Danielsson gått tillväga i detta mål och af innehållet af de frågor, som han till Herr Majorens besvarande framkastat, synes att han velat tillvita Herr Majoren att med sin Svärfaders bo hafva vidtagit åtgärder, som varit brottsliga; och Danielsson genom den offentlighet, som han derigenom gifvit sine tillvitelser, angripit Herr Majorens heder och ära; Alltså och då ett slikt Danielssons förfaringssätt icke kan och bör lemnas ostraffadt, pröfvar Härads-Rätten, med tillämpning af 60 Kap. Missgernings-Balken, rättvist fälla Danielsson att böta Etthundra Rdr, till treskiftes emellan Kronan, Häradet och Målsegaren, Herr Majoren Rosenblad, samt att afbedja sitt brott offentligen inför Rätta, dertill uppå anmälan, och sedan laga kraftegande Utslag i saken fallit, dag skall varda bestämd.

Den af Parterne, som med Härads-Rättens Utslag icke åtnöjes, eger att sist före klockan Tolf å tjugonde dagen herefter, denna oräknad, eller Thorsdagen den 30 innevarande Juni hos Kongl. Maj:ts och Rikets Hof-Rätt öfver Skåne och Blekinge deruti söka andring genom besvär, å hvilka, derest de icke af Klaganden egenhändigt undertecknas, Författaren skall utsätta sitt namn, yrke och hemvist, äfvensom, i händelse besvären i sådant skiek genom Ombud inlemnas, behörig fullmakt dertill bör bifogas; hvarförutom det åligger den bötfälde, om han är Klagande, att vid, besvären foga antingen bevis, att de honom ädömde böter blifvit i Landt-Ränteriet eller hos Kronofogden i orten nedsatte, eller ock en af två män, hvilkas vederhäftighet blifvit af Domstolen eller Domaren i orten, vederbörande Kronobetjent eller Kyrkoherden i den församling, der den bötfälde har sitt hemvist, vitsordad, en för begge och begge för en ingången borgen för samma böter, eller, derest sådant för fattigdom icke kan fullgöras, intyg derom utfärdadt i den ordning, som för borgens godkännande här ofvan blifvit stadgadt; Egande Klaganden, om besvären af Kongl. Hof-Rätten, till förklaring med vederparten utställes, besvärshandlingarne hos Kongl. Hof-Rätten uttaga och ställa sig till efterrättelse de föreskrifter, som uti dem åtecknad Resolution vidare kunna meddelas; Allt vid påföljd att, om något häraf försummas, besvären icke varda till pröfning upptagne.

Som ofvan

På Härads-Rättens vägnar:

M. TH. STRÖMBERG.
